

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΜΕΙΛΙΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΤΩΝ

ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΧΙΤΩΝΕΣ

Γυρεύω τὸ ξύλο τὸ μπαμπάκι
τὸ καλαμένιο στέγαστρο τὸ σπόρο
καὶ τῆς μουριᾶς τὴν εὖνοια

Ν' ἀκούσω τοῦ μεταξοσκώληκα τὸ συριγμὸ
μέσα στὸ δροσερὸ σκοτάδι
Νὰ ντυθῶ τὸ χειροποίητο ὕφασμα
ποὺ φυλάγει ἀπ' τὴν ἔπαρση καὶ τὸ συρμὸ
Στοὺς δύο χιτῶνες νὰ ξαναγυρίσω

ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΕΜΑΣ

"Ας ἔχουμε ἐπίγνωση τῆς ἀνεπάρκειάς μας
"Ας μὴν ταυτίζουμε τὸ γήρας μας μ' αὐτὸ
τοῦ Κόσμου
Μὴν ὅλα τὰ μετράμε μὲ τὰ μέτρα μας

Γεγονὸς πὼς φεύγουμε ἀδικαίωτοι
"Ομως οἱ δρόμοι καθόλου δὲν τελειώνουν
Τὰ ὀράματα θὰ συνεχίσουν τὴν τροχιά τους
κι οἱ ἐξεγέρσεις ἀλλεπάλληλες
σὰν τὶς ἐκρήξεις τοῦ ἄστρου τῆς ἡμέρας
ἀέναα θὰ ξεσποῦν

"Ολα θὰ οἰκοδομοῦνται καὶ χωρὶς ἐμᾶς
"Ολα θὰ βαίνουν στὴν ἀρχή τους καὶ
στὸ τέλος τους
Χωρὶς ἐμᾶς